

характерною сформованою ситуацією на конкретному підприємстві, готовністю його керівництва до впровадження й реалізації механізму управління організаційними змінами.

Список використаних джерел:

1. Білих Л. П. Реструктуризація підприємств. Х.: ДАНА, 2014. 511 с.
2. Леміш К. М. Формування програми реструктуризації для машинобудівних підприємств. *Теоретичні і практичні аспекти економіки та інтелектуальної власності: збірник наукових праць*. Маріуполь: ПДТУ, 2017. Т. 3. С. 188-193.
3. Мазур И. И., Шапиро В. Д. Реструктуризация предприятий и компаний. М.: Высш. школа, 2000. 587 с.
4. Реструктуризація підприємства: навч. посібник / В. М. Заболотий, Л. П. Батенко, В. А. Білошанко та ін.; під ред. В. М. Заболотного. К.: Міленіум, 2011. 439 с.
5. Ящук В. І. Реструктуризація як метод управління розвитком та забезпечення економічної безпеки підприємства рітейлу. *Науковий вісник НЛТУ України*. 2018. Вип. 20.12. С. 301-308.

Сергій БОДНАР

здобувач освітньо-професійної програми
«Менеджмент закладів охорони здоров'я», ЗУНУ

Олександр ЖОВТОВРЮХ

здобувач освітньо-професійної програми
«Менеджмент закладів охорони здоров'я», ЗУНУ
Науковий керівник: к. е. н., доцент кафедри менеджменту
публічного управління та персоналу ЗУНУ Сmachero I. I.

УДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ЕКСТРЕНОЇ ТА НЕВІДКЛАДНОЇ МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ

Екстрена медична допомога за найвищими стандартами має бути доступною для кожної людини за необхідністю у будь-який час. Це вимагає відповідної системи заходів з медичної допомоги для всіх людей, чиє життя раптово опинилося під загрозою. «Вчасно та добре організована допомога знижує летальність, тривалість та важкість раптових захворювань і травм, зменшує страждання пацієнтів.

Саме тому сьогодні в Україні виникла негайна потреба в запровадженні сучасної системи екстреної медичної допомоги шляхом її реформування та переходу на європейські стандарти.

Виникає потреба в єдиному підході до оцінки якості надання швидкої та

невідкладної медичної допомоги, необхідності напрацювання єдиних технологічних вимог, протоколів, стандартів надання екстреної медичної допомоги. Сьогодні в Україні активно запроваджується страхова медицина, тому страхові компанії чітко обраховуватимуть вартість кожної медичної послуги та неухильно слідкуватимуть за виконанням протоколів надання екстреної медичної допомоги, які негайно потребують повної нормативно-правової регламентації. Загальної систематизації та усунення дублювання повноважень вимагають сучасні публічні органи управління, до компетенції яких належать регулювання екстреної медичної допомоги, організація взаємодії суб'єктів надання екстреної медичної допомоги з іншими суб'єктами публічного адміністрування.

Організація екстреної медичної допомоги має стадійну структуру, а саме: стадія організації надання домедичної допомоги; стадія надання екстреної медичної допомоги позаамбулаторними умовами (за показаннями); стадія надання екстреної медичної допомоги в амбулаторних умовах.

Недоліками організації екстреної (невідкладної) медичної допомоги: недостатній рівень оснащення лікарськими засобами та медичним обладнанням фельдшерсько-акушерських пунктів, лікарських амбулаторій, проблеми з оснащенням бригад екстреної (невідкладної) медичної допомоги засобами зв'язку, незадовільний стан санітарного автотранспорту та проблеми з евакуацією постраждалих на далеку відстань, недостатній рівень підготовки широкого кола як медичних, так і немедичних працівників для надання екстреної (невідкладної) медичної допомоги тощо.

Надання екстреної (невідкладної) медичної допомоги здійснюють не підготовлені (або досить формально підготовлені) і не надають (не якісно надають) її постраждалим на місці надзвичайної ситуації немедичні працівники, професійні обов'язки яких пов'язані з дорожнім, залізничним, водним та повітряним рухом тощо.

Взаємодія стосовно надання екстреної медичної допомоги здійснюється між органами виконавчої влади, органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування, органами виконавчої влади та підприємствами, установами й організаціями тощо.

Організація екстреної медичної допомоги має стадійну структуру, яка складається з таких стадій: організація надання домедичної допомоги; надання екстреної медичної допомоги поза амбулаторними умовами (за показаннями); надання екстреної медичної допомоги в амбулаторних умовах.

Взаємодія – це динамічне явище, яке відбувається на підставі певної діяльності суб'єктів та за загальними законами діалектики. Саме взаємодія є основним фактором побудови структури, тим інтегруючим началом, за допомогою якого здійснюється об'єднання елементів у певний тип цілісності.

Взаємодія суб'єктів надання екстреної медичної допомоги з іншими суб'єктами публічного адміністрування – це законодавчо встановлена діяльність суб'єктів надання екстреної медичної допомоги та інших суб'єктів публічного адміністрування, які намагаються досягти запланованих результатів у найкоротші строки, з метою забезпечення доступності, своєчасності та підвищення якості екстреної медичної допомоги, що надається населенню України, зниження рівня інвалідності та смертності в разі нещасних випадків, травм та отруєння, гострих порушень життєвих функцій людини внаслідок серцево-судинних, інших захворювань, зменшення економічних втрат, спричинених тимчасовою та стійкою непрацездатністю, збереження здоров'я, урегулювання питань щодо єдиної системи надання екстреної медичної допомоги населенню України, удосконалення служби екстреної медичної допомоги тощо.

Список використаних джерел:

1. Брич В.Я., Ліштаба Л.В., Микитюк П.П. Компетентність менеджерів в системі охорони здоров'я : моногр. – Тернопіль : ЗУНУ, 2018. – 192 с.

Галина БОДНАР

здобувачка освітньо-професійної програми
«Менеджмент закладів охорони здоров'я», ЗУНУ
Науковий керівник – к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу ЗУНУ Наталія КОТИС

**УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ
МЕДИЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ В КОНТЕКСТІ ПРОВЕДЕННЯ МЕДИЧНОЇ
РЕФОРМИ**

Для ефективного функціонування системи охорони здоров'я необхідні професіонали, здатні глибоко розуміти проблеми і ключові тенденції розвитку системи охорони здоров'я. Відповідно ефективне функціонування закладів охорони здоров'я насамперед визначається ступенем розвитку їх медичного персоналу. З огляду на це, управління процесом його професійного розвитку є важливою складовою загальної системи управління персоналом закладів охорони здоров'я.

Професійний розвиток особистості закладу охорони здоров'я – це підготовка та адаптація особи до роботи за конкретною професією чи спеціальністю та відображає процес підготовки людини до конкретного виду трудової діяльності, охоплює оволодіння особистістю потрібними теоретичними знаннями, уміннями та практичними навичками, соціальними нормами